

[Storgaard.]

at når VK-partierne har gjort gældende vedrørende færgeoverfarten, at de ønsker taksterne nedsat, at de danske statsbaner har tilgodeset ønsker om rabat i alle henseender. Må jeg samtidig gøre opmærksom på, at i sommermånederne, hver eneste sommer, når færgerne skal befordre alle disse tusinder af biler over Store-Bælt, står der tusinder af transiterende vogne fra Padborg til Nyborg på samtlige stationer, vogne, der skulle overføres, og de danske statsbaner får bøde for hver dag, de står på stationerne, fordi de kun har et døgn til at føre dem gennem Danmark. Det synes jeg man skal tage i betragtning, at ved at befordre vore konkurrenter, bilerne — det er de jo i høj grad — går det ud over de danske statsbaner. De kan ikke befordre alle disse tusinder af transiterende vogne, der kommer sydfra, og må betale store bøder for hver eneste vogn, der ikke kommer over i løbet af et døgn.

Iver Poulsen: Det foreliggende lovforslag er lige så afslørende for regeringen og den økonomiske politik som af den manglende alvor, der er bag ved de mange statsministertaler om, at regeringen stræber efter at genskabe den økonomiske balance, som den selv har ødelagt.

Først begrundet den højtærede minister for offentlige arbejder sit forslag om forhøjelse af jernbanetaksterne med de udgifts- og omkostningsstigninger, som er en følge af forliget om omsætningsafgiften sidste sommer, og nu fremgår det af udvalgsbetænkningen, at den højtærede minister har fået endnu en begrundelse for sit krav, nemlig den lønstigning, som visse befolkningsgrupper har fået ifølge regeringens såkaldte helhedsløsning. Det må være for meget forlangt, at befolkningen skal blive ved med at tage de mange smukke statsministerudtalelser om, at regeringen tilstræber at genskabe den økonomiske balance og styrke erhvervslivets konkurrenceevne, alvorligt, når regeringen frem-

sætter forslag som det foreliggende, hvis mest sikre resultat bliver nye pris- og omkostningsstigninger og dermed en svækkelse af erhvervslivets konkurrenceevne, altså lige netop det modsatte af, hvad regeringen siger den vil gøre, og det modsatte af, hvad vor vanskelige økonomiske situation kræver.

Af udvalgsbetænkningen fremgår det, at en halv snes forskellige erhvervsorganisationer har henvendt sig til udvalget, og jeg skulle tage meget fejl, om ikke samtlige disse organisationer har fremført stærkt sagligt begrundede protester imod forslaget. Men ganske uden hensyn til, hvad erhvervslivets organisationer mener, og uden hensyn til, hvad den højtærede statsminister gentagne gange har sagt er regeringens mål med regeringens økonomiske politik, og uden hensyn til de krav og byrder, som regeringen stiller og har pålagt andre befolkningsgrupper, så fremmer man nu dette forslag til gennemførelse for simpelt hen at sikre regeringen og den del af befolkningen, hvis velvilje regeringens liv afhænger af, en indtægtsstigning, som andre befolkningsgrupper ikke må få del i, og alt som sagt ganske uden hensyn til det erhvervsliv, hvoraf vi alle lever, og hvis konkurrenceevne det burde være regeringens første opgave at styrke og ikke at svække, som det vil ske, hvis dette forslag bliver gennemført og bliver lov.

Jeg finder ingen anledning til at gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, hvor jeg fremførte en del, synes jeg selv, meget saglige grunde til, at dette lovforslag ikke burde blive lov. Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen har gentaget nogle af disse udtalelser i dag, og det skader jo ikke, men det er ingen nytte til, for den højtærede minister har det ligesom selve regeringen, at han modtager ikke noget fra oppositionen, og han ønsker ikke at yde oppositionens synspunkter noget som helst hensyn.

Ud fra det, jeg her har sagt, og ud fra, hvad jeg sagde ved første behandling, må det være indlysende, at mit parti stemmer imod lovforslaget ved tredje behandling.